

Pleidooi voor Postmoderne devotie

Mink de Vries

Pleidooi voor Postmoderne devotie
Navolging vanuit vrijheid en gemeenschap

Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

www.uitgeverijboekencentrum.nl

Vormgeving omslag en binnenwerk: Million Dollar Design

ISBN 978 90 239 2668 9

NUR 700, 740

© 2013 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord: Een boekje in een hoekje in de stad	7
Inleiding: Pleidooi voor Postmoderne devotie	9
1 Delen in gemeenschap	13
2 Onafhankelijkheid in de samenleving	23
3 Toewijding en inzet	31
4 Zorg voor de kwetsbaren	39
5 Ontwikkeling van je talent en roeping	49
6 Stilte, verstilling en verinnerlijking	61
7 De ander onvoorwaardelijk en onbevooroordeeld benaderen	69
8 Onderscheiden van goed en kwaad	79
9 Ieder mens is gelijkwaardig	95
10 Openheid en gebed in de gemeenschap	103
11 Worden zoals je door God bent bedoeld	115
12 Gastvrijheid; niemand wordt uitgesloten	123
Bijlage 1: Gemeenschapskringen als hart van de stad	131
Bijlage 2: Intentieverklaring Moderne Devotie	134

Voorwoord

Een boekje in een hoekje in de stad

Een pleidooi voor Postmoderne devotie komt niet zomaar uit de lucht vallen. Al een tijdje hing het in de lucht en was het te zien voor wie goed keek. Wat begon met een evenement voor jongeren en de zeven werken van barmhartigheid is uitgelopen op een beweging van eigentijds geloven. De wortels ervan zijn echter veel ouder en dat roept bij veel mensen vragen op. Waarom wisten wij hier zo weinig van af en waarom komt dit nu opeens op? De vraag waarom wij tot nu toe in Nederland zo weinig gedaan hebben met de Moderne devotie, met onze eigen geschiedenis, laat ik graag onbeantwoord. Er zijn vast mensen die daar een heel goed antwoord op weten.

Ik ben nu in ieder geval blij en dankbaar dat de Postmoderne devotie leeft als nooit tevoren. Dankbaar dat de burgemeesters van Zwolle en Deventer de waarde van de Moderne devotie hebben onderkend door een verdrag te ondertekenen waarin ze beloven de herleving van de Moderne devotie in heden en toekomst op alle gebieden in de samenleving te ondersteunen.

De Postmoderne devotie is een beweging van overgave. Dat wil zeggen dat niet alles in structuren, organisaties, besturen en wat al niet meer wordt vastgelegd. Het is een beweging van de Geest, een beweging vol verrassingen. Daarom is dit boek ook geen absoluut pleidooi, maar een

pleidooi vol ruimte, vrijheid en gemeenschap. We mogen immers dromen dromen en visioenen zien. De verrassing is dat ze uiteindelijk nog uitkomen ook.

Inleiding

Pleidooi voor Postmoderne devotie

Een pamflet met een pleidooi voor Postmoderne devotie. Wie had een aantal jaren geleden gedacht dat de Moderne devotie zo'n geweldige ervaring zou beleven? Ikzelf in ieder geval niet.

In dit pamflet staat een twaalftal waarden centraal. Waarden die elkaar aanvullen en aanscherpen. Waarden die niet zonder elkaar kunnen en die de Moderne devotie kenmerkten. Dit was een hervormingsbeweging binnen de Rooms-Katholieke Kerk, de enige kerk toentertijd in Nederland en in een groot deel van Europa. De moderne devoten wilden graag dat de kerk weer zou terugkeren naar de basis van geloof. Een geloof van eenvoud, soberheid, trouw, gemeenschap, toewijding en navolging van Christus, met oog voor de samenleving en de kwetsbaren in die samenleving. De moderne devoten gingen daarbij terug naar de eerste christengemeenschap en het leven van Christus. De waarden die zij voorstonden, komen dus voort uit de eerste christengemeenschap. Het leven vanuit de Geest speelde bij de eerste christenen een grote rol. Hetzelfde geldt voor de moderne devoten. Hun beweging wordt daarom ook wel een beweging van de Geest genoemd.

Moderne devotie betekent eigentijdse spiritualiteit, een eigentijdse manier van geloof en innige toewijding. Deze manier van geloven was niet nieuw, omdat deze was geënt

op de eerste christenen. Hetzelfde geldt voor de Postmoderne devotie. Ze wil graag bij de tijd zijn, hedendaags, en streeft een hernieuwd geloof, een hernieuwde spiritualiteit vanuit een innige toewijding en inzet na. Net zoals de Moderne devotie niet met iets nieuws is gekomen, komt de Postmoderne devotie ook niet met iets nieuws. De beweging komt voort uit een diep verlangen naar de basis van geloof, naar een echte navolging van Christus in deze tijd.

Devotie kent twee kanten. Er is een innerlijke houding, waarbij de waarden door overgave en toewijding diep vanbinnen verankerd liggen (verinnerlijking), en ze kent een uiterlijke houding van handelen, gebed, rituelen en gemeenschappen. Zelf heb ik ontdekt dat die twee kanten in mijzelf eveneens aanwezig zijn. Er is een diep verlangen in mij naar stilte en eenzaamheid; tegelijk is er een groot verlangen naar aanwezigheid in de samenleving en in de gemeenschap. Je kunt wel zeggen dat Thomas a Kempis en Geert Grote in mij verbonden zijn. Ik kan niet zonder deze twee, net zoals Zwolle niet zonder Deventer kan en Deventer niet zonder Zwolle. Het enige wat ons blijft scheiden is het voetbal! Vanuit die twee kanten van stilte en lawaai, van inkeer en de oproep op de markt, vanuit afzondering en ontmoeting heb ik dit pleidooi geschreven. Beide kanten zijn terug te vinden in de twaalf waarden en kunnen ook in dit pleidooi niet zonder elkaar. Ze zijn losse puzzelstukjes die in elkaar passen en samen één geheel van navolging vanuit vrijheid en gemeenschap vormen. Ze zijn universele waarden, die we als geschenk mogen ontvangen.

Dit pleidooi is bedoeld als een basis voor postmoderne devoten. Een pleidooi als een wegwijzer en niet als een dogmatiek of verzameling regels. De Geest laat zich immers niet vangen, maar verrast ons juist iedere dag opnieuw.